

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 24.

Løvedagen den 12te Juni 1858.

2den Marg.

Indhold.

Ageravandingen i Gudbrandsdalen. — Jnden- og uden-landske Efterretninger.

Ageravandingen i Gudbrandsdalen.

af J. Sænsentus.

Ageravandingen i Gudbrandsdalen er saa gammel, at Ingen veed at berette, naar den er bleven indført. Denne Kultur er i høt Grad af Vigtighed for det District, hvor den især har sit Hjem og i det Hele af Interesse. Jeg skal derfor søge at give en nogenlunde fuldstændig Beskrivelse og Belysning af den.

Det er i Lom Præstegjeld denne Kultur har naaet sin største Fuldkommenhed, og det er derfor Ageravandingen i Lom, der vil blive Gjenstand for den efterfølgende Eftirdring.

Førend jeg omhandler selve Vandingen, maa jeg forudstikke nogle Oplysninger om de eiendommelige Veirlags- og Jordbunds-Forholde i dette Præstegjeld. Luften er, som en Følge af at Dalen paa alle Sider er omgivet af høie, vidtstrakte, skogløse, nøgne Fjælde, i en mærkelig Grad tør næsten under den hele Sommer; — stundom falder næsten ikke en Regndrøbe fra Baaraannen og flere Maanedes ind paa Sommeren; og denne Luftens Tørhed er i det sidste halve Aarhundrede tillaget. Gamle Folk i Bygden paaftaa med Bestemthed, at Ageren nu trænger meget mere Vand end i fordums Dage. Dette Forhold har utvivlsomt for en stor Del sin Grund i, at Skovene i Omgivelserne, især paa Fjeldene i Nord for Dalen, ere blevne bortbuggede. Skarpt torrende Vinde herse jevnlig om Vaaren og For sommeren, og det er navnlig Vindene fra Norden til Osten, der have denne Bestaffenhed. Vindene blive ikke sjelden i høt Grad hæftige og voldsomme, saa at de føre med sig Sandkorn af den Størrelse, at Binduesrunder sønderlaaes i Bygningerne. Naar saadanne Vinde indtræffe henimod den Tid Sæden skal skjæres, pisstes Kornet i Mængde af de modnende Ager. Jordsmennet i Dalen er vel for skjelligt, men i Almindelighed af meget løs Bestaffenhed. Da jeg en Dag paa en frugtbar Ager vilde prøve Plougdybden ved at stikke min Stok ned i Jorden, blev jeg ikke lidet forundret over, at jeg uden synderlig Møie kunde bore

Støkken ned i dens hele Rængde. Jorden bestaaer paa sine Steder hovedsagelig af og indeholder næsten overalt en Mængde fine Blade, her kaldet Flinder, der er Produktet af hensmuldrede Glimmers, Clorit- og Talk-Skifer. Da Glimmeren er rig paa Kalk, og noget Kalk sædvanlig ledsager Talken, er Jorden, skjønt ikke synderlig muldholdig, dog at betragte som god i kemisk Henseende; thi de smuldrede Mineralier, som den indeholder, indeslutter i sig en tilstrækkelig Mængde af de til Frugtbarhed saa væsentlige alkaliske Stoffer, naar kun de oplosende Agentier, blandt hvilke Fugtighed er en af de vigtigste, virke kraftigen og uden Standsning. At disse Stoffe ere tilstede i temmelig rigelig Mængde, tør man maaft ogsaa slutte deraf, at Jorden synes ret gunstig for Bælgplanter, der, som bekjendt, høre til Kalk-Kalk-Bærterne. *Astragalus alpina* vover overalt i stor Mængde, den vilde Kløver trives ogsaa ret vel, og Erter vore frodigt.

Paa flere Steder viser Jorden sig meget rig paa Salte. Det er, efter paalidelige Mænds Opgivende, her ingenlunde sjeldent, at Ageren efter nogen Tids varmt veirlige, ganske overtruktes med en Skorpe af (mest saltpetersure) Salte. Dette skal t. Ex. i mærkelig Grad være Tilfældet i Gaardsrummet paa Loms Præstegaard. Paa nogle Gaarde i Steager, det nordlige Annex til Lom, er man endog i Frygt for, at Jorden skal have for meget af disse Salte, hvorfor man om Høsten, efterat Groden er fort af Ageren, sætter Vandet ud over den for, som man kalder det, at „trække Jorden ud.“ Jordens mekaniske Bestaffenhed er derimod, under den her herskende Sommer tørke, i høt Grad ugunstig, saa at Agerdyrking næsten vilde være umulig, dersom ei Vandingen traadte til. Jordens oven omtalte Løshed gjør, at den ikke er istand til at bevare den modtagne Fugtighed; Vinterraamen vil snart være forsvunden, og den smule Regn, der falder, vil ligeledes hastig tørres bort igjen. Formedelst en anden eiendommelig Egenskab hos denne Jord, er den ogsaa kun vanskelig istand til at modtage den nedfaldende Væde. De Glimmerblade (Flinder), som den indeholder i Mængde, have nemlig den egne Bestaffenhed, lig fedtarteede Legemer, at sky Vandet; en noget stærkt faldende Regn vil derfor kun i ringe Grad komme Jorden tilgode; den løber for størstedelen oven af, uden at bløde den. Jorden er paa flere Steder i en mærkelig Grad

opløst i sine Dele, saa at Støvet som Binden bortsiferer fra Agerne, finder sin Vej ind i Husene igjennem de mindste Sprækker og Abninger og lægger sig i et tykt Lag paa Vægge og Møbler. De heftige Vinde, som jeg ovenfor har omtalt ofte herse, føre denne fine Jord bort med sig i store Mængder. Inddræfter saadan stærkt Vind strax efter Saaningen, kan Kornet, ofte komme til at ligge aldeles blottet.

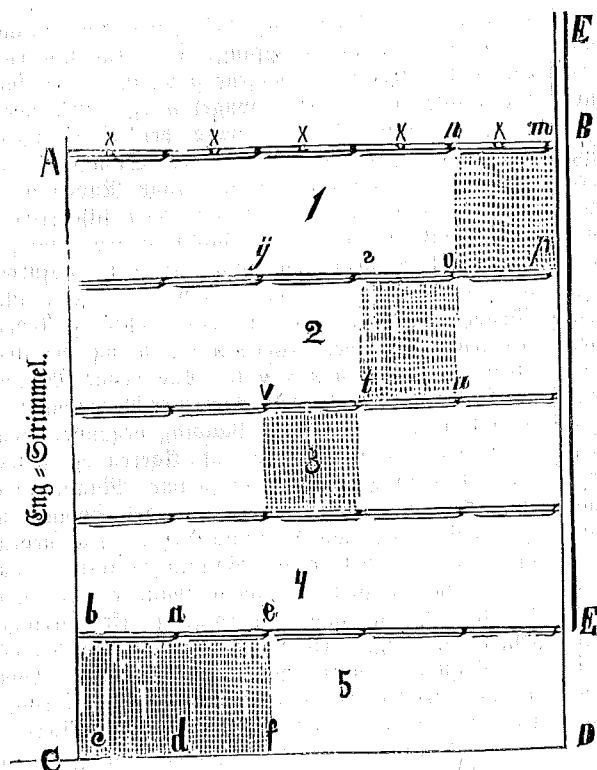
Efterat jeg i Ovenstaaende har meddeelt nogle Hovedtræk af Egnens physiske Forholde, kommer jeg nu til at omhandle selve Bandingen. En næsten uundværlig Betingelse for at Bandingen skal kunne foregaae og give noget godt Resultat er, at Ageren har en ikke ganske ringe Hældning. Er Ageren aldeles flad eller har dog kun en ubetydelig Hældning, vil det let skee, at Jorden faaer for meget Vand. Derfor ser man ofte paa saadanne Steder en svag og sygelig Væxt af Kornet, der staar kvalt af Ugræs, og det uagtet her ofte er den frugtbareste Jord. Det lod sig jo rigtignok gjøre at staae det tilstrækkelige Fald for Vandet ved at pløje Jorden sammen i smalle, i Midten stærkt ophøiede Teige, og trække Bandede langs henad deres Ryg; men denne Methode har jeg ikke seet anvendt i Rom. Den allerstørste Del af Agerne har imidlertid fra Naturens Haand erholdt den tilstrækkelige Hældning; thi de ligge i Regelen paa Fjeldenes temmelig stærkt skraaende Sider. Naar Jorden beredes om Vaaren til Sædens Modtagelse, gjør man sig Flid for at faa Ageren saa slet og jævn paa Overfladen som muligt, og benytter sig i dette Diemed af en liden Træspade, hvormed man sletter Jorden efter at den er fjort med Plougen. Den sædvanlige Saattid er fra Begyndelsen af Mai til sidste Uge af denne Maaned, og Vaaraannen stræber man at faa i Gang saa tidlig skee kan. Bandingen derimod vogter man sig meget for at begynde for tidlig — i Regelen ikke for Midten af Juni; — thi Erfaringen har nofsom lært det, at om man begynder hermed, før Vandet og Jorden er bleven opvarmet, da høster man kun Ugræs og ikke Korn. Det er derfor ligesom Enhver er ræd for at være den Første til at vande, og naar en Enkelt begynder, seer man gjerne erfarne ældre Mænd ryste paa Hovedet med betænkelige Miner. Om Jorden er aldrig saa tør, saa det udsaaede Korn fattes den absolut fornødne Fugtighed til at kunne spire, saa faar Ageren dog ikke Vand før den rette Tid er kommen. Erfaring har desuden lært, at om man vilde vande tidligere, faar man ikke Kornet til at groe; man kan vande og vande og dog ikke faa en Spire frem; Jorden vil, som man kalder det, „ikke lystre Vandet.“ Men træffer det da, at der kommer en mild Regn, da flyder Sæden hastig frem; et Bevis paa, at det var Varme der fattedes. Agerne i Rom have, i Midten af Juni Maaned, før Bandingen begynder, ikke sjelden et hoist besynderligt og bedroveligt Udseende. Paa nogle Stykker, hvor Fugtigheden har holdt sig bedre, kan Kornplanterne være 3 à 4" lange og staae tæt og vakkert, medens der paa den øvrige Del af Ageren næsten ikke er en

Spire at see. Men, skjønt Romværingen just ikke liker dette, voldet det ham dog ikke heller nogen alvorlig Befymring. „Naar den Tid kommer, at Ageren kan gives Vand — siger han — saa kommer Sæden nok frem og siden voxer den fort.“

Kun i det Tilfælde, at Sommeren blev kold, vilde opstaa den Ulempe, at dette seent spirede Korn ei naaede Modenhed. Der er dog et Tilfælde, i hvilket man afviger fra Regelen, og vander før den egentlig rette Tid, nemlig naar om Vaaren en Frostnat har skadet den unge Sæd. Da giver man Ageren siebliffelig Vand og lægger derved fuldkommen den forarsagede Skade.

Hr. Proprietær, Student Stromso, der i 11 Aar drev Jordbrug i Rom, — en Mand om hvis Dygtighed Romværingen taler med megen Respekt, og af hvem jeg har modtaget mange interessante Oplysninger om Roms Jordbrug — har fortalt mig, at det er oftere hendet, at Kornspiren samme Aar flere Gange efter hinanden er frosset ganske bort og har efter kort Tid stude lige frodigt frem igjen.

Omtrent i Midten af Juni Maaned begynder altsaa i Regelen Bandingen. Vandet, som hertil benyttes, maa ofte føres en meget lang Vej; ja man har Vandledning paa flere Miles Længde. Disse Vandledninger ere gravede i Jorden. At føre Vandet i lange Strækninger i Træender (Stofferender) vilde blive altfor kostbart, især i Rom, hvor man har liden Skov og saa langt tilfogs. Paa selve Ageren benyttes dog nu allevegne Træender til Vandets Transport, medens man i fordoms Tid ogsaa her forte Vandet i gravede Rænder. Den Omstændighed at Vandet ledes lange Strækninger, forøger naturligvis betydeligt Omkostningerne ved Bandingen, men medfører dog den Fordeel, at Vandet under dets lange Løb opvarmes en Deel, saa det ikke er saa koldt, naar det kommer frem til Ageren. For bedre at anskueliggjøre Bandingens Udforelse, skal jeg tage nedenstaaende Tegning til Hjælp. A B C D være en Ager, beliggende paa en Straaning; den har sit hovedsagelige Fald fra B til D og fra A til C. Efterat Sæden er lagt, trækkes Furer, hvilke kaldes Vasfurer (Vasfurer), der løbe i omtrent lige Afstand fra hverandre og paatværs hen over Straaningen, dog saaledes, at de faa lidt Fald. Ved disse Vasfurer deles Ageren i Bede af 5—10 à 12 Alens Bredde; et saadant imellem tvende Vasfurer liggende Bed kaldes „en Færa.“ E er en Trærende, sammensat af flere Stykker, saa at den er let flytbar, i hvilken Vandet føres til Vasfurerne. Langs med Siden A C af Ageren løber en Strimmel Eng, som modtager det fra Ageren aftrindende overflødige Vand og derved selv frugtbargjøres; ogsaa nedenfor Ageren ved Foden af Straaningen har man ofte et Stykke Eng. Bandingen udføres paa tvende Maader: nemlig med Skvætning og Udstikning. Ved den første kastes Vandet ud over Ageren, ved den sidste bringes det til at udgyde sig fra Vasfuren og flyde sagte ned over Ageren i en jævn Strøm. Den sidste Bandede kaldes man Rænder eller at rænde Ageren. Den første

Ann. Figuren er, som det vel sees, ikke tegnet efter Naturen, men mathematisk. Vassfurerne ere ikke i Naturen, som her paa Tegningen, snorlige eller i notagtig lige Afstand fra hverandre; men Retning og Afstand er lempet efter Terrainnet.

Banding skeer sædvanlig ved den saakaldte Skvætning. I Vassfuren gjøres fra Sted til Sted et lille rundt kun lidet dybt Hul (paa Tegningen antydet ved Bogstav x), hvori Vandet, som ledes ind i Furen, kan samle sig, og hvorfra det da ved Hjælp af en smal Skovl med et temmelig langt Skaf, der kaldes Sjelt-Reko, kastes ud over Ageren. Denne Skvætning fordrer et eget Haandlag; Vandet skal, idet det kastes i veiret, med det samme spredes vel (paa lignende Viis som Kornet kastes paa Laaven), paa det at det maa falde ned paa Jorden, splittet i Draaber ligesom en Regn. I modsat Fald vilde det ei trække ned i Jorden, men flyde sig hen over den. Man skvætter ikke meget Vand over Jæran paa en Gang, men gaaer den hellere flere Gange over, for at Vandet kan faae vel Tid at trække ned i Jorden. Skvætningen er især nødvendig, hvor Jorden er meget fin og har en temmelig stærk Skraaning. Der- som man her strax begynde Bandingen ved at lade Vandet fra Vassfuren flyde ned over Jæran, vilde Folgen blive den, at det blot skjød sig hen over Ageren uden at trække ned i den og derhos i den lette løse fine Jord skar sig en Mængde Smaarender istedetfor jævnt at flyde hen over Jorden. Skvættes derimod forst, da blive Jordpartiklerne ved Fugtigheden sammenbundne, og Jorden faar saaledes paa Overfladen mere Sammenhæng og Fasthed. Paa Agre med lidet Fald og grovere Jord er Skvætning ikke absolut fornøden; her kan man strax tværfætte Bandingen

ved Udskifning, naar man kun er tilbørlig forsigtig med at Jorden ikke faar for meget Vand.

Er Ageren ved Skvætningen bleven forberedt, eller maaste, som jeg nævnte, i visse Tilfælde uden saadan stiftet dertil, udføres Bandingen paa den anden ovennævnte Maade, den saakaldte Udskifning, og foregaaer da siden under hele Sommeren paa denne Maade. Den første Gang Udskifning skeer, er den vanskeligste, og bliver Bandingen ei denne Gang udført med stor Omhu og Noagtighed, vil den skee ufuldkomment under den hele efterfølgende Sommer. Udskifningen iværksættes paa følgende Maade:

Man begynder ved Agerens nedre Ende og vander, som man kalder det, „fra neden opad.“ Vandet tages ind i den nederst liggende Vassfure og løber ud imod Enden af den. Et lille Stykke fra Enden (kan skee omtrent 5 à 8 Alen), gjøres ved Furen hvad man kalder: „et Styng“; det vil sige: man tager med Sjelt-Reko en Skuffe Jord fra den nedre Kant af Furen og lægger midt i denne; derved opdammes Vassfuren, og der er i den øvre Kant af Jæran dannet et lidet Udskif, hvorigennem Vandet kan flyde ud af Furen og ind i en sin Rænde, som man med Sjelt-Rekoen udstikker i den øvre Rand af Jæran langs med den nedre Kant af Furen. Dette Udskif og denne Rænde er det som kaldes

„et Styng“ eller Sting, og fra dette kan nu Vandet udbrede sig over den Del af Jæran, som er betegnet med a b c d.

Men Ageren blev i Vaaraannen kun stillet efter Diemaal, og det er saaledes ikke at vente, at den kan være saa noagtig planeret, at Vandet jævnt og ligeligt vil glide ned over den. Dette er dog aldeles nødvendigt, om Bandingen skal blive ret frugtbringende. Ageren maa derfor ufuldkomment planeres. Denne fuldstændige Planering skeer nu ved den saakaldte „Trækning.“ Naar Arbejderen har faaet Vandet ind i den lille Rænde og det fra Bredden af denne rinder ned over Jæran, gaaer han paa denne og træder Jorden ned, hvor den danner Høininger og Ujævnheder, som Vandet ikke flyder over, men maa gaae udenom. Paa denne Maade faaer han, ved Hjælp af sine tykbundede Sto, sin Jods Kraft og sit Le-gems Lyngde, Jærans Overskade fuldkommen planeret, saa at Vandet ligeligt overalt glider ned over den, og ingen Plante kommer til at savne dets forfriskende og frugtbringende Kraft. Naar Arbejderen paa denne Maade har faaet planeret og overskydt Ruden a b c d (See Tegningen), gaaer han et lidet Stykke op i Vassfuren til e og gjør atter her et Styng ligesom ved a og saaledes at den lille Rænde drages i Retning henimod det forrige Styng og overskyder fra dette Ruden e a d k, og forsetter saaledes til han har faaet trakket og vandet hele Jæran 5. Naar han er færdig med denne, tværfætte han selv

Samme Operation med Jæran 4, 3, 2, 1. Der er dog herunder en Ting han maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, nemlig dette: at ei de nederst liggende Jæran skal faae formeget Vand berved, at det Vand, der har flydt over de ovenfor liggende, det saakaldte „Bagvand“ begiver sig ned over dem; thi dette kunde blive til stor Skade. Ageren taaler nemlig paa den Naarstid ikke meget Vand. Arbeideren maa derfor jævnlig med sin Refo prøve, hvor dybt Jorden er bleven blødt, og, naar han seer, at en Jæra ikke taaler mere, maa han, hvis Bagvand samler sig i Væsfuren over den, aabne Væsfuren og luffe Styngene, for at det igjennem denne kan begive sig ud af Ageren. Det er en Regel, at man ved denne første Vanding ikke maa arbejde med formeget Vand, men kun bruge en liden Vandstrøm. Ageren formaaer ikke at tage hurtig imod Vandet, og skal Arbeideren udføre Trækningen tilbørlig, maa han ikke have formeget Vand at styre. Man resisterer da isibeller saa let Skade af Bagvandet. Kun i det Tilfælde at Ageren har ganske lidet Fald, kan det være rigtig at tage en stærkere Vandstrøm, for at Vandet kan have Magt til at bevæge sig frem over den, og Jorden ikke i Jærans øvre, Væsfuren nærmest liggende Deel skal blødes for stærkt. — For den som forstegang er Dienvidne til den her beskrevne Trækning, frembyder den tilvisse et ganske besynderligt Skue; thi man maa ikke tro, at Arbeideren med omhyggelig Barsomhed, saavidt muligt, søger at undgaa at træde paa de unge Planter; Nei, uden Schaansel sætter han sin jernbeslagne Fod paa dem og nedtræder Alt, hvad der hæver sig over Linien af den nedflydende Vandstrøm. Ageren seer derfor jævnlig efter denne Operation helt mishandlet ud; — men dette Udseende forandres snart. Planterne rejse sig snart igjen, og Ageren faaer saafremt Barme ikke udebliver, en mærkvaerdig kraftig og rig Væxt. Komværingen har derfor ingen Betænkelse ved med al mulig Grundighed at trække sin Ager, hvad enten Kornspiren nys er brudt frem af Jorden, eller Planterne ere alt temmelig store og have faaet en Buff af Blade. Der maa endnu gjøres opmærksom paa, at Agerens Planering ikke er den eneste Virkning af Trækningen. Den har endnu en anden overmaade gavnlig Virkning: den løse lette Jord erholder herved en Fasthed og Sammenhang, som den vanstelig paa nogen anden Maade gives, hvorved den bliver istand til bedre at bevare den meddelte Væde under Sommerens Hede og Tørre.

Men netop paa Grund af denne her paa-pegede mekaniske Virkning af Trækningen, passer denne Operation ikke paa lerede Jorder; her har den vist sig mindre gavnlig.

Som jeg ovenfor bemærkede, afhænger saameget af, at den første Udskifning udføres med stor Omhu og Nøiagtighed; er den bleven vel udført, gaaer Vandingen siden let og fuldkomment. Den næste Gang der vandes, begynder man ved Agerens øvre Ende og vander „fra oven nedad.“ Man begynder saaledes paa Jæran 1 ved Styng 1 (See Tegningen) og overslyder Ruden m

n o p. Det Vand som har gaaet over denne Rude uden at opsuges, opfanges i Væsfuren nedenfor Jæran imellem Styngene p og o, gaaer ind i den lille Rænde ved Styng 0 og flyder nedover Ruden o s t u; — hvad her ei opsuges, gaaer ind i den lille Rænde ved Styng 1 og flyder over Ruden t v z u. Naar Ruden m n o p paa den øverste Jæra har faaet tilstrækkelig Vand, aabner Arbeideren Væsfuren ved Styng 2 m, saaat Vandet kan gaae videre i Væsfuren hen til Styng 2 n, hvor det løber ind i den lille Rænde, som er trukket fra dette Udskif og flyder fra denne ned over Ruden n r s o og derefter videre over Ruden s y v t. Paa denne Maade fortsætter man indtil hele Ageren er bleven vandet. Ved den følgende (3die) Vanding begynder man igjen ved den nedre Ende af Ageren og gaaer fra neden opad, ganske paa samme Maade som første Gang. Saaledes fortgaaer det Sommeren igjennem, idet man vrelvis vander fra neden opad og fra oven nedad. Vandingen udføres paa Potetesageren paa selysamme Maade som paa Kornageren, og man kan folgelig ikke foretage nogen Hynnig, men Poteterne maa holdes rene ved Lugning. Potetesdyrkingen er især i Rom af underordnet Betydning; den stæer kun i ringe Udstrækning og der gjødeses ei til denne Væxt.

I Ovenstaaende har jeg forsøgt at give en Fremstilling af Agervandingens tekniske Udførelse. Jeg maae imidlertid bemærke, at den ei altid stæer nøiagtig i den her angivne Form. Det er saaledes ofte at man lader Vandet udgyde sig over Jæran fra selve Væsfuren og ikke benytter sig af de omtalte smaae Rænder i den øvre Kant af Jæran. Jeg skal nu fremstælle nogle almindelige Regler og Bemærkninger betræffende Vandingen's Udførelse.

1. Den første og fornemste Regel er, som alt i det Ovenstaaende nævnt, at man ikke begynder Vandingen før Vand og Jord er bleven opvarmet, sely om den maatte opsættes til Slutningen af Juni Maaned.
2. Det er af Bigtighed, at Ageren altid vandes jævnt, saa at dens Overflade overalt bliver ligelig vødet. Arbeideren maa derfor under Vandingen's Udførelse have Opmærksomheden vel henvendt heryaa og slittig med sin Refo prøve, hvor dybt Jorden er bleven blødt. Som tidligere nævnt, berøer Muligheden af at kunne vande Ageren jævnt i væsentlig Grad paa, at den første Udskifning stæer med stor Omhyggelighed.
3. Paa Agre med stor Hældning og sin Jord bør Vandingen stæe med en mindre Vandmasse, men Overflydningen vare i længere Tid. Da saadanne Agre kun langsomt tage imod Vandet, vilde det stæe, om man anvendte en større Vandmasse, at Vandet gled ned over den, uden at Jorden blev blødt. Paa Agre med grovere Jord og ringe Fald, maa man bruge større Vandmængde og fuldføre Vandingen i kortere Tid, for at de ikke skulle sugge formeget til sig og blødes fordybt.

Indlandet.

Christiania. I Storthingets Møde den 7de d. M. blev med 56 mod 54 St. fattet følgende Beslutning i Anledning af Pengelaanet: Hans Majestæt Kongen bemyndiges til at optage et eller flere Statslaan til et samlet Beløb af 3 Millioner 600,000 Spd. eller tilsvarende Baluta, derunder indbefattet et Beløb af indtil 2 Millioner Spd., som Storthinget den 3die September s. A. besluttede at laane for Statskassen. Laanet afsluttes til 4 eller 4½ pCt. aarlig Rente og paa en Afbetalingstid af ikke under 30 og ikke over 50 Aar, samt forøvrigt paa de billigt mulige Vilkaar for Statskassen. Af dette Laan anvendes 1 Million til Indkøb af Hypothekbankobligationer til en Pris af ikke over 92 pCt. af deres Paalydende. Regeringen bemyndiges til igjen at afhænde disse Obligationer, naar de kunne sælges til en Pris, der ikke er lavere end den, for hvilken de ere indkøbte. Resten af Laanet anvendes til de af sidste Storthing besluttede Jernbanearnlæg, efterat Beløbet imidlertid er gjort frugtbærende, som Statskassens kontante Beholdning.

I Mødet den 9de bevilgedes Bogtrykker Jensen 30 Spd. i Erstatning for Udgifterne ved Storthingstidendens Redaktion indtil Storthingsbeslutningen om Hurtigskrivere blev fattet i Storthinget.

I Lagthingets Møde den 3die Juni bifaldtes Delskthingets Beslutning til Lov om Forandringer i Christiania Bygningslov.

Norges 5te overordentlige Storthing blev paa sædvanlig Maade sluttet af H. K. S. Kronprindsregenten den 9de d. M., efterat have været i 27 Dage fra Nabningen. Ved Oplosningen holdt H. K. S. følgende Tale: „Gode Herrer og norske Mænd: I have nu tilsendt eders Forhandling og afgjort de vigtige Spørgsmaal, der have foranlediget Storthingets overordentlige Sammenkaldelse. De særdeles Forvoininger, som Regeringen havde fundet sig nødsaget til at træffe, forinden Storthingets Samtykke kunde erhverves, ere blevne godkendte paa en Maade, der vidner om den gjensidige Tillid mellem Statsmagterne, som under særegne og vanskelige Omstændigheder er af dobbelt Vigtighed for det fælles Formaal for begge Bestræbelser: Rigets Held og Velvære. Hans Majestæts til dette Maal ledende Forslag have medt Storthinget Anerkendelse, og det er mig behageligt, at kunne udtale Hans Majestæts høie Tilfredshed med de af Eder fattede Beslutninger, sigtende til at formindskede de for Landets økonomiske Forhold saaa alvorligt truende Væbninger af Handelskrisen. Idet jeg paa Hans Majestæts høie Vegne herved erklærer Norges 5te overordentlige Storthing hevet, forligger jeg Eder, gode Herrer og norske Mænd, Alle i Almindelighed og Enhver i Særdeleshed, med al Kongelig Naade og Indest velbøvaagen, hvortil Storthingets Præsident, U. A. Nøgfælt, svarede: „Det overordentlige Møde af Nationens Repræsentanter, som en Konstitutionel Nødvendighed fremkaldte, er saaledes til Ende. Med al den Bødsel og al det Forbehold, som Indskrænkningen af

den menneskelige Synskreds og Forudsæenhet tilfigter, udtale vi den Fortrøstning, at de Foranstaltninger, hvortil Regering og Storthing nu gjensidigen have rakt hinanden Haand, ville naa deres Hensigt og bringe Ligevægten tilbage i de økonomiske Forhold, ligesom vi ogsaa haabe, at den vundne Erfaring ikke vil være uden gavnlige Følger for Fremtiden. Det er dette Haab, dette Ønske, som i nærværende Stund stiller sig forrest i vor Tanke; men Indbegrebet af alle vore bedste Ønsker finder sit Udtryk i Norske Borgerees fælles Bøn: Gud bevare Kongen, Fædrelandet og Brøderriiget!“ Da Storthinget in corpore havde indfundet sig i Palaiset, talte Præsidenten saaledes: „Naadigste Kronprinds! Deres Kongelige Høiheds Nærværelse skænker Storthingets Medlemmer ligesom ved dets Sammenkomst, saa og nu i Afledens Stund, den Tilfredsstillelse, at kunne fremstille os for Deres Kongelige Høihed og personlig tolke dem vor Hengivenhed. Vi paaskønne erkjendtligen, at Deres Kongelige Høihed under hele det nu sluttede Rigsmøde har været os nær. Andre Pligter kalde nu Deres Kongelige Høihed bort fra dette Rige, og vi vide, at Deres Hu staar til i Brøderriigets nordligste Provindser at aflægge et Besøg lig det, der i Norges Dale har efterladt saa glædelige Minder. Dge saa Storthingets Medlemmer ville snart for den største Del have fjernet sig langt herfra, spredte over By og Bygd; men hvor de end færdes, i Tænken og med sine bedste Ønsker skulle de følge Deres Kongelige Høihed. Naadigste Kronprinds! De vil snart gjense Deres æfftelige høie Fader, vor naadigste Konge. Det er vor Bøn til Deres Kongelige Høihed, at De vil bringe Hans Majestæt vor hjerteligste, undersaatlige Hilsen og tolke det norske Folks dybe Belymring over Hans Majestæts vedvarende Eygdom. Vi opfynde vore Bønner til Himlen for vor dyrebare Konges Helbredelse, og bede den algode Gud holde sin beskyermende Haand over Deres Majestæter Kongen, Dronningen og Infedronningen, over Deres Kongelige Høihed med høie Gemalinde samt over hele det kongelige Hus,“ hvortil H. K. S. behagede at svare: „Mine Herrer! Jeg paaskønner med sand Erkjendtlighed den Hengivenhed, som Folkets Dombud nu, ligesom ved foregaaende Tilfælde, paa en for mit Hjerte saa dyrebar Maade har lagt for Dagen. I kunne med Tilfredshed se tilbage paa de af Eder vedtagne Beslutninger for at afbøde den Forlegenhed, som Pengeskrisen dets har, dets sandsynligvis endnu vil foranledige. Jeg nærer det Haab, at disse Forvoininger skulde vise sig virksomme og heldbringende. Hans Majestæt, min høitilskede Fr. Fader, hvis beklagelige Eygdom saa tungt hviler paa vores Alles Sind, vil i Udtrykket af eders Belymring og af eders indertlige Ønsker for Hans Majestæts Helbredelse finde en kjær Trøst og et fornyet Bevis paa det trofaste Norske Folks Kjærlighed og Deltagelse for Ham, ligesom for Hans Kongelige Hus. Lever Alle vel, — mine bedste Ønsker skulle nu og altid følge Eder!“

— Lovbeslutningerne om Forandringer i Christiania Bygningslov og om Brøderriigets Afgifter ere sanktionerede.

— Stortingets Beslutning om toldfri Indførsel af Mursten og Tagsten indtil Udgangen af 1859 til Christiania og Moss er befalet taget tilfølg.

— Hs. l. H. Kronprinds-Regenten afsatte herfra igaar.

— Ved kgl. Resol. af 2den d. M. er det bestemt, 1) at der til Dækkelse af den Underbalance, stor omtrent 361,000 Spd., der ved Jdebrande i Drammen, Christiania, Moss, Sarpsborg og flere Steder i indværende Aar ere paaførte den almindelige Brandforsikrings Kjøbstads-Afdeling, udlignes en ekstraordinær Kontingent paa Forsikringssummerne for de under 15de April d. A. afbrændte Bygninger paa Moss, lig 2 Aars og for samtlige øvrige i Afdelingen staaende Bygningers Forsikringssummer, lig 3 1/2 Aars ordinær Kontingent, og at denne ekstraordinære Kontingent bliver at erlægge med lige store Dele i 7 halvaarlige paa hinanden følgende Terminer, begyndende med andet Halvaar 1858 for de Bygninger, som forblive forsikrede i Indretningen; men udrædes strax for de Bygninger, som udgaa, derunder indbefattet de, der under 15de April d. A. ere brændte paa Moss*); 2) ere efternævnte Videnskabsmænd og Kunstnere tilstaaede følgende Summer til Dphold eller Reiser i Udlandet: Kand. med. N. Arndtsen (310 Spd.); Kand. med. G. S. Bugge (700 Spd.); Berg- og Realkandidat H. C. Christie (600 Spd.); Kand. med. W. G. W. Sibbern Speyerdahl (500 Spd.); Kand. theol. N. C. S. Johnson (140 Spd.); Professor M. J. Monrad (300 Spd.); Kand. filos. N. Munch (400 Spd.); Rektor N. C. Rosenkrantz Smith (50 Spd.); Kand. med. P. C. T. R. Thielefen (300 Spd.); Professor J. S. Welshaven (200 Spd.). Historie og Bataliemaler P. N. Arbo (400 Spd.); Billedhugger D. H. Gladager (350 Spd.); Landskabs- og Dyrer A. Afsenvold (300 Spd.); Landskabsmaler N. Møller (200 Spd.); Landskabsmaler M. Thulstrup Bagge (200 Spd.); Landskabsmaler G. Campbell (150 Spd.); Landskabsmaler C. Werelsten (150 Spd.); Violoncellist J. G. Frønnum (200 Spd.); Skolelærer M. A. Udby (300 Spd.). Endvidere ere efternævnte Haandværkere i samme Anledning tilstaaede følgende Summer: Garversvend C. Hjerredahl (50 Spd.); Mechanikus C. Jachson (75 Spd.); Elev fra Alfers mekaniske Værksted J. C. Jørgensen (100 Spd.); Smedesvend J. A. Sahlin (100 Spd.); Skibsbygger J. Collett Dedekam (100 Spd.); Polytekniker C. Leque (125 Spd.); Polytekniker S. A. Weidemann (100 Spd.); Smedkersvend N. M. Jørgensen (75 Spd.); Bogtrykkersvend B. Eide (75 Spd.); Mechanisk Arbejder D. Wængen (75 Spd.); Smedkersvend C. Strøm (50 Spd.); Malersvend N. Reiersen (100 Spd.); Mechanisk Instrumentmager N. Steger (50 Spd.); Borgtrykkersvend Axel Walle (75 Spd.); Sadelmagersvend N. M. Andersen (50 Spd.); Guldmægtig ved Baud-, Veis- og Broaagningsvæsenet i Christiania G. H. Olsen (150 Spd.);

Dyrtiff Instrumentmager G. Eger (100 Spd.); Mechanisk Arbejder D. Olsen Gladvær (100 Spd.); Stempelstjærer B. Bergslien (100 Spd.); Foryglæder Gustaf Wallin (100 Spd.); Dekorationsmaler H. T. Dahler (150 Spd.); Fotograf M. Hansen (100 Spd.); 3) er Arme-Departementet bemyndiget til at lade en af en Kommission udarbejdet Plan til en forandret Organisation af den norske Armees Infanteri trykke og fordele blandt Armeens Afdelinger. Endvidere er nedsat en Kommission for at afgive yderligere Betænkning om, hvorledes den norske Arme hensigtsmæssigst bør organiseres og udarbejde Plan m. m. desangaaende.

— Ved kgl. Resol. af 8de d. M. er 1) den af Stortinget den 7de d. M. fattede Beslutning angaaende Dptagelse af Statslaan m. M. befalet tagen tilfølg, hvorhos Finans-Departementet er blevet bemyndiget til for Statskassens Regning at optage et eller flere Laan overensstemmende med Stortingets beslutningen; 2) er der givet Bestyrelsen af Christiania Dampskibsselskab Tilfagn om toldfri Indførsel af en Kog-Indretning, hvis den iaar indføres til benielde Dampskibet.

— Under 16de April d. A. er der imellem Kongeriget Danmark paa den ene Side og Kongerigerne Norge og Sverige paa den anden Side udvekslet en Deklaration angaaende Ryskparten paa begge Lande.

— Ifølge Indre-Departementets Foranstaltning foretages, ifølge Christiania-Posten, i denne Tid Underjøgeller i Marken angaaende et paatænkt Jernbanelanlag fra et Sted i Nærheden af Randsfjordens søndre Ende (Hadelands Bassund) eller fra Hønefosien, enten over Hækkedalen eller over Mittedalen til Christiania til Eidevold-Jernbanen ved Lillestrømmen, eller over Sørlkedalen til Christiania.

— I Hovedstaden have endel Mænd sammentraadt i den velgjørende Hensigt at ville oprette et Institut for Blinde, hvis Antal i Norge er særdeles betydeligt i Forhold til Folkemængden. Disse Mænd indbyde foreløbig til Dannelsen af en „Forening for Blinde,“ hvis Formaal skulde være i Christiania at oprette en liden Anstalt, hvor unge Blinde af begge Kjønn kunne lære at læse og skrive, og i det Hele erholde almindelig Skoledannelse, samt derhos oplæres i et eller andet Haandværk eller Haandsarbejde, der kunde stikke dem en nogenlunde selvstændig Stilling, naar de forlade Anstalten. Hvilketformøst Bidrag modtages med Erkjendtlighed af Inspektør Johannesen ved Rigshospitalet i Christiania; men som Betingelse for at blive Medlem af Foreningen er sat som Betingelse et aarligt Bidrag af 60 p eller 5 Spd. engang for alle.

— Morgenbladet for 10de d. M. indeholder en Dpfordring fra Professor Faye til Læger, Præster og Skolelærere om at have den Godhed, saa ofte Leilighed der til falder, inden deres Virksomhedskreds at optage en ganske kortfattet Liste over de Blinde med Angivelse af, om Blindheden er opstaaen ved nogen Sygdom 1) inden den 1ste Maaned af deres Levetid, 2) inden det 10de Aar og 3) efter det 10de Aar. Det er en Selvfølge, at de saa Tilfælde af medfødt Blindhed, der maatte forekomme, blive særskilt noterede. De Dplysninger, som man godhedsfuldt vil tilstille

*) I Anledning af denne Resoluttion har Indre-Departementet udstædt en Rundskrivelse, at der til Dpfyldelse af bemeldte Resolutions Bestemmelser inden Udlobet af Juli d. A. skal forfattes og afgives en Beregning over, hvad enhver Eiendom har at aflægge i ekstraordinær Kontingent m. m.

ham, bedes adresserede til Fødselsstiftelsen i Christiania, og om det erindres, forsynede med et Teg — t. Gr. „Blindhed,“ der vil forebygge Sammensblanding med andre Sager.

— I f. N. er Antallet af Telegraf-Stationer forøget fra 23 til 37, og Længden af Linierne fra 102 $\frac{3}{4}$ til 176 geografiske Mile. Den samlede Længde af Traaden er i Aaret 1857 forøget fra 133 $\frac{3}{4}$ til 269 $\frac{1}{2}$ geografiske Mile.

Sorten. Afholdsdagene D. Waadeland holdt her den 4de d. M. et særdeles tilfredsstillende Foredrag i Afholdsdagen.

— En for 2 Aar siden til Frimenigheden overtraadt ung Mand fra Laurvik blev nylig paa Sorten igjen optagen i Statskirken af Pastor Dalling.

Nomsdals Amtsformandskab har den 1ste d. M. bevilget 600 Spd. aarlig indtil Videre til midlertidig Pensforbedring for dielige og velkjente Almu-koledarere i Amtsdistriktet.

Udlandet.

Sverige. Anden Pintsedag slog Lynilden ned i Thorsvi Kirke i Upsala, medens Præsten under Gudstjenesten forettede for Alteret. Kirkevægtaren og en Rådmænd der opholdt sig paa forskjellige Steder i Kirken dræbtes. Præsten, Hr. Brodlinson, saa ud, som om han stod midt i Jldsluer, da Lynilden slog ned. Han besvimede og maatte saaret og syg bæres hjem i en Seng. Flere Bænke bleve splintrede men Jlden tændte ikke.

— I Carlstad og Omegnen slog Lynilden ogsaa ned den 19de f. M. og dræbte nogle Mennecker.

— Grev Morner, forhenværende Statsraad, er bleven udnævnt til Direktør for det kgl. Landbrugs-Akademi.

Danmark. Ifølge Ummodning fra det danske Landbrugselskab have nogle sagkyndige danske Videnskabsmænd erklæret sig villige til, snarest muligt efterat Underretning er modtagen om Markafgrødens Befkædigelse af Insekter eller Plantesygdomme, at begive sig til de paagældende Egne (i Danmark) for at foretage lokale Undersøgelser og indsamle de fornødne Data til at efterspore Markagerne til Duet, for saaledes muligens at blive sat istand til at give Undervisning om, hvorledes det fremtidige maatte kunne modvirkes og desangaaende at meddele Selskabet Resultaterne til videre passende Afbenyttelse. Kunde ikke ogsaa noget lignende med Gavn indrettes her i Norge?

Tydsland. Prinds Albert, Dronning Victorias Gemal, var nylig i Tydsland, hvor han har besøgt sin med Prindsen af Preussens formalede Datter. Han kom tilbage til London den 5te d. M.

— I Wien benyttes Bomuldskrudt med langt mere Virkning end Salpeterkrudt til Stensprængning. Ved almindeligt Krudt maa man have 3 Rader Huller med en Afstand af 6 a 8 Tommer imellem hver, medens man med Bomuldskrudt kun behøver 2 Rader med 12 Fods Afstand. Derved besværes Sprængnings-Omkostningerne at kunne formindskes med 52 pCt.

I Frankrig er Stillingen ifølge det engelske Blad „Economist“ intet mindre end god. Da Keiseren har Almeen at takke for sin Krone, og den bedre Del af Folket alene i den militære Styrelse saa en Magt, som kunde holde den „røde Republik“ i Tømme, blev den hoist nødvendig for begge Parter; men da Armeen soler sin Nødvendighed bliver den herflesyg og hofmodig, som engang Streligerne i Rusland og Janitscharene i Tyrkiet, men hvilket bevirkede deres Opøsning. Et lignende Skridt i Frankrig er under dets nuværende Forholde ikke alene ingen let Sag; men næsten umuligt, og kun Herren, der styrer saavel Folkens, som den Enkeltens Skjebne ved, hvorledes Enden vil blive og hvilke Offere Udbrudet af den Vulkan, paa hvilken Keiserdommet og Frankrig hviler, vil komme til at koste.

— Paa de Forklaringer, som Frankrig havde foredraget af Belgien med Hensyn til Antwerpen's Befæstning og andre Forsvarsanstalter, har den belgiske Regjering givet meget tilfredsstillende mundtligt Svar.

— Den 29de f. M. bleve alle engelske Aviser beslagte i Frankrig.

— Nygterne om et nyt af Øvrigheden opdaget Komplot for at myrde Keiser Napoleon vedblive at beskjæftige Pariserne. Det sardiniske Politii havde, efter hvad der siges, underrettet det franske Politii om sex farlige Personers forestaaende Ankomst. Fire af disse vare allerede bleve arresterede, og Politiet skal være paa Spor efter de to andre. Der var i Slutningen af f. M. ligeledes Tale om at fransk Politii paa den italienske Grændse havde lagt Beslag paa endel Haandgranater. Diffieelt blive vel alle disse Nygter modtagne paa det Bestemteste; men de sætte alligevel Publikum i Bevægelse.

— Den imellem Frankrig og Østerrige for nogen Tid siden opstaaede Spænding, skal nu være bleven mere truende.

— De Festsigheder, som vare paatænkte i Cherbourg ere udsatte til August.

I Rusland fremstiller et langt ventligere Billede sig, naar man ser og erfarer, hvorledes den ædle russiske Keiser, ogsaa en uindskrænket Selvherfer, har optraadt ligesaa sin Kronbestigelse af Stræng mod de bestikkelige Embedsmænd, faderlig mild mod de stakkels Livogne, hvis haarde Skjæbne han har lettet og fremdeles letter med flere ægte Adelsmænds Hjælp gaar han fremad paa velgjørende Reformers Vej, og den Krands, som en talnemmelig Østerverden vil lægge paa hans Kiste, idet den velstgner hans Minde, har en uendelig langt høiere Værdi end den prægtigste Keiserkrone.

— I det megetlovede Distrikt i de siberiske Stepper i Landet omkring Balkhasch-Søen, hvilket man sædvanlig kalder de 7 Strommes Land, er der bleven opdaget rige Mineral-Skatte. Ligesom Demidoff og Østerrkommere først drog Udbyttet af Minerne i Ural og derved lagde Grunden til sine uhyre Rigdomme, saaledes er det med to Kjøbmand, Brodrene Papoff, hvis Foretagelsesaaend hvide Egne især kunne takke for sit Opsving. De hidroge, at de mineraliske Gruber drives, de kultivere nye Planter, t. Gr. Sukker-Røen, de drive Stiksfarven paa Balkhasch-Søen og Jli; de kunde i den

sidste Krig, da man manglede Bly, paa engang levere 440,000 Pud (henved $14\frac{1}{2}$ Million norske Pd.) En af de to Bredre ankom i Begyndelsen af f. M. til Petersburg, for at overrække Keiseren en Gave af en Kobberblok, der veiede 52 Pud (omtrent 1710 norske Pd.), og hvilken var bleven gjort 4000 Werker. Ifølge de til Keiseren medbragte Planer udstrækker det metalrige Gebet i Kirgisers Støppen sig til over mere end 400,000 Desjätiner*) (over 34 norske Kvadratuile, omt. $\frac{1}{10}$ større end hele Ulehsjens Amt), og i Kobbergruberne er man allerede, 7 Favne under Jorden, stedt paa fast sammenhængende Masser, der leverer Klumper til en Tyngde af 500 Pud. Især maa der lægges Mærke til, at Bjergrværksarbejderne aldeles udsøres af frie Arbeidere. Hvert Mineralgebet indeholder Kobber, som er meget sjældent i Hoiassten, Sølv- og Bly-Gruber, Stenful, Graphit, Amethyler m. m.

I Helsingfors-Blisferne i Finland meddeles følgende: „Allerede længe har Husmanden (Torsparen) Simon Kana fra Juttunkarpi By i Pihlajanski Kapellani gjort sig bekendt for sin mærkelige Færdighed i at finde Ulvehuler, hvilket Talent har forskaffet ham Skudpenge for 367 Ulvunger, foruden for Guldoxne. Da han nu var bleven gammel, besluttede Oldingen i forrige Vinter at aabenbare sin Hemmelighed for nogle ringe Mand i sin Hjemtrakt. Da han nemlig havde boet i en øde Egn, havde han havt Anledning til at studere Ulvvenes Levemaade og derved fundet, at Hunnen tilbringer Nætterne paa Jagt langt fra sit Hjem og altid vender tilbage ved Daggry. Hun standser da nogle hundrede Alen fra sin Hule og giver sig ved Tudeining tilfjende for sine Unger, som skynde sig med at svare. Ved nogen Dvælske lærte Oldingen Ulvvenes Sprog, og hans Kunst beror paa om Nætterne at tale med de ubetænksomme Unger, hvilket, naar Veiret er roligt, kan ske i et Par Vers (**). Afstand. Dette Sprog lærte Oldingen sine unge Bøjskendere; men da disse paa Grund af Mesterens iverige Beskræbelse i sit Hjem, ikke fandt flere Ulvunger, men desto flere Dilletanter ønskede at lægge sig efter den mystiske Sprogforskning, vandte nu Oldingen og hans Elever omkring i de tilgrændsende Trakter og opførte for ubetydelig Afgift med den hele Værme af en ny Væres Tilhængere, Ulvkoncerter paa Kirkebatterne efter endt Gudstjeneste.

Nord-Amerika. De af de forenede Staters Præsident til Underhandling med Mormonerne afsendte Kommissærer holdt 1ste April sit Indtog i Saltflodens, uden at der fra Mormonernes Side gjordes dem nogen Modstand. Brigham-Young skal have aftalt og en hel Del Mormoner drage til de hvide Bjerger.

Ægypten. Den 14de f. M. reiste flere ægyptiske Prindsfer og høiere Embedsmænd med et Jernbanetræn fra Alexandrien. Iblandt disse Prindsfer var ogsaa Ægyptens nærmeste Tronarving, Achmed Pascha. Ved Overgangen over Nilarmen ved Roselle forulykkede Trænet, og Tronarvingen samt flere høie Embedsmænd og mange andre Passagerer

mistede Livet. En Prinds, Salim Pascha, Ali Bey, en fransk Dame og flere Mamelucker reddede sig ved at springe ud af Toget, af hvilket 4 Passagerer vogne styrkede ned i Nilen.

Bed mit Fabrik sælges:

Sur fosforur Kalk a 4 f. pr. T.

Pulveriserede Ben a 3 f. pr. T.

Finknuste Ben a 2 f. pr. T.

Grovnuste Ben a $1\frac{1}{2}$ f. pr. T.

Hans Malling,

Drammensveien No. 22.

Nettelsfer af vildledende Trykfeil i No. 20.

S. 153	Sp 2	l. 24	f. n.	staar: Dem Ros, læs: dem
-	151	-	1 - 17	f. n. — Plads, almindeligt, læs: elendigt.
-	-	-	1 - 9	f. n. — Kobolbet, læs: Kofholdet.
-	-	-	2 - 9	f. v. — et Par, læs: et Snes.
-	-	-	2 - 25	f. n. — har rystet, læs: har de rystet.
-	155	-	1 - 26	f. n. — Havnen, læs: Haen.
-	-	-	1 - 10	f. n. — stadigt, læs: stadigt ved Siden af Ho
-	-	-	2 - 1	f. v. — belob sig, læs: belob sig taar.
-	-	-	2 - 18	f. v. — gavnligste, læs: gunstige.
-	-	-	2 - 14	f. n. — avn, læs: Haen.

Christiania Kornpriser.

I den landst
 Hvede, $3\frac{1}{2}$ a $5\frac{1}{2}$ Spd. intet solgt.
 Rug, 15 $\frac{1}{2}$ a 16 $\frac{1}{2}$
 Byg, 14 $\frac{1}{2}$ a 15 $\frac{1}{2}$ 12 f.

I den landst
 Rug ostersolt 16 $\frac{1}{2}$ a 16 $\frac{1}{2}$ 12 f.
 Rug dansk 15 $\frac{1}{2}$.
 Byg 2radigt 15 $\frac{1}{2}$ a 16 $\frac{1}{2}$.
 Erter 4 a $5\frac{1}{2}$ Spd.
 Hvede $4\frac{1}{2}$ a $5\frac{1}{2}$ Spd.

Christiania Fiskepriser.

Slid, Røsbnd. 5 a $5\frac{1}{2}$ Spd. pr. Ib.
 Slid, stor Mid. $4\frac{1}{2}$ Spd. pr. Ib.
 Slid, smaa do. 4 a 4 Spd. 12 f. pr. Ib.
 Slid, stor Christ. 17 $\frac{1}{2}$ pr. Ib.
 Slid, smaa do. 3 Spd.
 Storset 6 $\frac{1}{2}$ 12pr. Bog.
 Middelsel 1 Spd. pr. Bog.
 Smaaset 4 $\frac{1}{2}$ 12 f. pr. Bog.
 Rødsfjer 7 $\frac{1}{2}$.

Udgiverens Adresse:

J. Schrøder. Bost i Bærum.

Følgebld til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. E. Færevik.

*) Enheden for Markmaalet i Rusland.

**) 1 Wert er omtrent 3400 norske Kob.